

هُوَ الْأَبِي - ای امة الله، نامهات در این مقام وارد...

حضرت عبدالبهاء

اصلي فارسی

هُوَ الْأَبِي

ای امة الله، نامهات در این مقام وارد و ملاحظه گردید تبتل و تضرع بود و توجه و تذکر الیوم. عظمای رجال غافل و تو آگاه و علمای اقوام و ملل کور و تو بینا و با انتباه اقویا اضعف ضعفا گشتند و توانایان نا توان شدند و اماء و رحمن مرد میدان. این چه فضل است و این چه احسان منت حی قیوم را سزا است که نساء را باقبال نخر رجال فرمود و اماء را بقوت ایمان غالب بر ابطال میدان. نطقی فصیح بخشید و بیانی بلیغ قلبی روشن عطا فرمود و صدری ملهم. جانی پر بشارت داد و وجدانی در نهایت لطافت و نورانیت له الفضل و له الجود له الاحسان علی کل موجود. امة الله زهرا و امة الله فاطمه و امة الله راضیه را تکبیر ابدع ابهی ابلاغ دارید و همچنین جناب سلیل علی اکبر و جناب آقا محمد را از قبل این عبد نهایت اشتیاق ابلاغ دارید. بگوئید غم مخور محزون مباش جمال قدم روحی لأحبائه الفدا را از وطن و شهرها اخراج نمودند اگر من و شما را نیز اخراج نمایند ضرری ندارد تأسی بحضرت مقصود نمودیم و از کأس بلای او چشیدیم و البهآ علیک ع

ORIGINAL

AUDIO